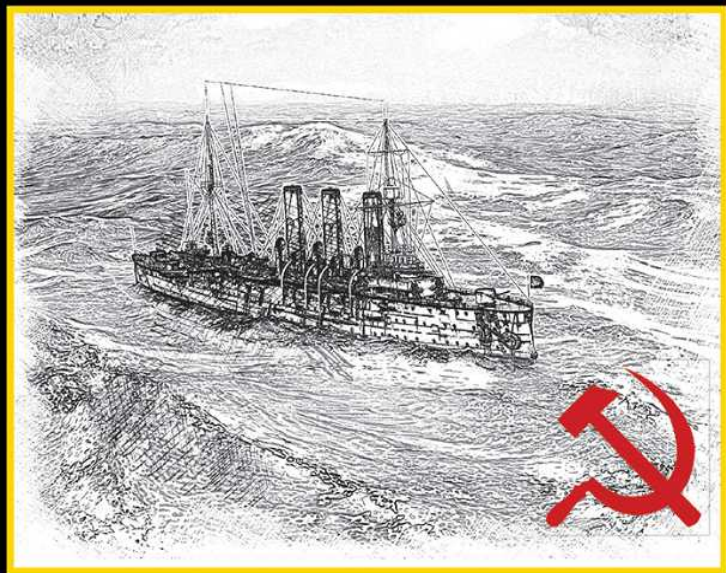

TOTALITNÍ ANEKDOTY

Ondřej Šebesta

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

TOTALITNÍ ANEKDOTY

**NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA**

Ondřej Šebesta

**TOTALITNÍ
ANEKDOTY**

NAKLADATELSTVÍ EPOCHA

Copyright © Ondřej Šebesta, 2017

Illustrations © Žaneta Kortusová, 2017

Cover and Layout © Josef Kroupa, 2017

Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2017

ISBN 978-80-7557-093-2 (print)

ISBN 978-80-7557-488-6 (ePub)

ISBN 978-80-7557-489-3 (mobi)

ISBN 978-80-7557-490-9 (pdf)

Ty tam jsou doby, kdy v hospodě U Kalicha sedával tajný Brettschneider a na manžetu své košile si znamenal protistátní řeči hostů. Ani na zdech restaurací nevisí už dvojjazyčný nápis, že politické hovory jsou zakázány, ale nemyslete si, že „nepřítel nenaslouchá“, jen ho nahradil Velký bratr politické korektnosti a výkonné počítače kdesi vyhodnocují obsah našich mailů a telefonních hovorů. A to mluvím jen o tom, co se děje v tzv. vyspělém světě! Stále jsou země (ani ne moc daleko od nás), kde by nás mohl nevhodný vtípek poslat na léta do žaláře či dokonce na šibenici. Pojdme se tedy společně zasmát – dokud můžeme – vtipům z doby tzv. reálného socialismu, aniž by nás čekala ona proslulá „Zlatá mříž“! V žádném případě nechceme vyvolávat jakoukoli nostalgii, jsme rádi, že už je to pryč, jen bychom si rádi připomněli to, co nám umožňovalo tu neblahou dobu přežít. Byl to humor, který s neuvěřitelnou rychlostí reagoval na aktuální dění kolem nás. A rozhodně pravdivěji než *Rudé právo*, i když v něm „stálo všechno“, jak se dále dozvíme.

Při přípravě této kolekce vtipů jsme si společně s redakcí uvědomili, že mnoho anekdot, před jejichž vyprávěním jsme se kdysi dvakrát rozhlédli, už dneska nefunguje. Čas oponou trhnul a dnešní mladí je nechápou už vůbec. To by mě jako sběratele mělo mrzet, ale není tomu tak. Naopak naplňuje mě to štěstím a nadějí, že se něco tak zruďného už opakovat nebude. A nikdy jinak!

Inzerát

Nestojí vám? Zabalte si ho do Rudého práva, tam stojí všechno!

.....

Hibernace

Husák stárne a hrozně ho mrzí, že se nedožije svého vysněného cíle, kdy u nás bude dobudován komunismus. (Je třeba vyslovovat jako on – to znamená, že „ní“ čti jako „ňi“). Nechá se tedy na dvacet pět roků zmrazit. Když ho znovu technici zprovozní, vydá se na procházku Prahou. Vidí, že město jen kvete a samou radostí nad tím, že se to povedlo, dostane chuť na cigaretku. Zajde do trafiky, mrká na trafikantku a říká:

„Neměla byste tvrdé Sparty?“

„Chcete tvrdé, měkké, dlouhé, krátké nebo mentolové?“

„Vezmu si tvrdé a dejte mi Rudé právo.“

„Jéje, pane, to už léta nevychází, ono by se to pro tu hrstku soudruhů v rezervaci ani nevyplatilo!“

„Říkáte v rezervaci? A to bych tam mohl zajet?“

„To můžete, ale drahý pane, to si nezastrhnete – oni jsou hrozně plachý!“

V Bílém domě

Husák je na návštěvě u amerického prezidenta a když skončí oficiální program, sednou si ke kafi a baví se mimo záznam. I nějaká ta sklenička se vypije, až se Gusta osmělí a zeptá se:

„Poslyš, a máš tady v Americe taky nějaký občany, který tě nemaj rádi?“

„To vím díky průzkumu veřejného mínění velmi přesně – je jich asi 15 milionů.“

„Tak to bude všude stejný!“ odpoví radostně Husák.

Na Václaváku

V neděli se prochází Husák s manželkou po Václaváku. Proti nim jde krásná mladá žena a Gusta se za ní otočí. Manželka do něj rýpne loktem a napomene

ho. Jenže je krásně, ženy vyrazily poprvé bez zimních kabátů, a tak se po chvíli Gusta otočí zase za jinou.

„Gusto, nech toho, nedělej ostudu!“ Když se to opakuje potřetí, manželka neváhá a jednu mu vlepí. Vtom přiskočí jiná úplně cizí žena a vrazí mu také jednu. Husáková se na ni oboří: „Co to děláte, to je můj manžel!“ Ta cizí žena zrudne a povídá: „Tak to promiňte, já myslela, že už to začíná!“

Ve třídě

Učitelka vysvětluje dětem malou násobilku. Pepička to zjevně nebaví, kouká z okna a praví: „Dneska je krásně, dneska by to šlo!“ Učitelka ho napomeně, ale druhý den při češtině se to opakuje. Zase kouká z okna a říká: „Dneska je hnusně, dneska by to nešlo!“ Třetí den je zase slunce a při vlastivědě Pepíček komentuje: „Dneska je krásně, dneska by to šlo!“

Učitelka to nevydrží:

„Co to pořád s tím počasím máš?“

„Prosím soužko, děda říkal, že jednoho krásného dne půjdou bolševici do prdele, takže dneska by to šlo!“

Elita národa

Vasil Bilák se v Hradci Králové vyučil krejčím, ale vzhledem ke své pověstné „intelektuální nesmělosti“ prý měl ve výučním listě napsáno: „Na saka nepouštět!“

Pozdní lítost

„Proč jsi nebyl, soudruhu Nováku, na poslední schůzi partaje?“

„Tak to mě opravdu mrzí, kdybych byl věděl, že je fakt poslední, tak to bych si ji byl nenechal ujít!“

Nejkratší vtip

Jede ministr v tramvaji...

Výtvarná soutěž

K výročí narození V. I. Lenina byla uspořádána soutěž pro výtvarné umělce. Hlavní cenu vyhrál obraz, na kterém byl souložící pár – samozřejmě, že choulostivá místa byla zakryta rudou draperií. Reportér Rudého práva zpovídá trochu nemluvného autora:

„Ta žena na obraze – to je jistě Naděžda Konstantinovna Krupská, že?“

„Ano.“

„A ten muž, to bude Vladimír Iljič, že?“

„Ne, to je Lev Davidovič Trockij!“

„A kde je Lenin?“

„No, ten je ve Finsku.“

Skromnost

Brežněv navštívil finského prezidenta Urho Kekkonena a jako obvykle se pokoušel Finsko připojit k Sovětskému svazu. Po sauně a pár vodkách se osmělil a ptá se ho, jestli by nebyl proti spojení obou

zemí, že by bylo přece ekonomicky výhodnější řídit větší celek. Urho chvíli dumá a pak odpoví: „Nevím, jestli bych si troufal vládnout takovému gigantu.“

.....

Maso

Štrougal s Husákem jedou jednou na zasedání ÚV KSČ ve své Tatře 613 a cestou vidí na ulici hroznou frontu před řeznictvím. Husák se zhrozí: „Lubo, to je hrozné, to znamená, že nemáme dost masa?“ „Klid Gusto, my jo, ale oni ne!“ odpoví Štrougal.

.....

Ten nejchytřejší

V letadle letí Chruščov, Novotný a Kennedy. Když začnou hořet motory, hledají padáky, ale najdou jen dva. Chruščov popadne první a prohlásí, že on je ze všech nejchytřejší a musí se tedy zachránit. Oblékne si ho a vyskočí. Novotný kouká na Kennedyho a ptá se: „Co budeme dělat?“ Ten se jen usměje a podává Tondovi padák.

„To je od vás šlechetné, pane prezidente, lid Československa vám to nikdy nezapomenel!“

„To nebude potřeba,“ říká JFK a také se souká do padáku.

„Kde jste ho vzal?“

„On totiž ten ze všech nejchytřejší vyskočil s obyčejným báglem na zádech!“

Rádio Jerevan

Může se v době XVI. sjezdu KSČ souložit?

Ano, ale radost ze soulože nesmí být větší než radost ze sjezdu.

Co by se stalo, kdyby v Dallasu nebyl zastřelen Kennedy, ale N. S. Chruščov?

V zásadě nic, ale nemůžeme počítat s tím, že by si miliardář Onassis vzal vdovu Chruščovovou.

Je pravda, že se v Moskvě objevily banány? Ovšem, a brzy budou i v jiných sovětských městech, protože výstava je putovní.

Jaký je rozdíl mezi kojencem a socialismem? Kojenec se nejdříve posere a pak rozvine, socialismus se nejdříve rozvine a pak posere.

Čím se vyznačuje nejnovější etapa budování beztrždní společnosti? Potíže růstu byly vystřídány růstem potíží.

Zprávy z vietnamského bojiště

Severovietnamští vlastenci ukořistili americký motocykl. O sajdkáru se vedou prudké boje.

Na veletrhu zbraní v Hanoji předvedli vietnamští soudruzi novou bambusovou protiletadlovou tyč.

V pekle

Erich Honecker zemřel a po zásluze přišel do pekla. Je tam nový, a tak se prochází, aby se seznámil se všemi atrakcemi. V jedné úzké uličce narazí na Adolfa Hitlera. Chce se mu vyhnout, ale nejde to.

Chvíli přemýšlí, jestli ho má pozdravit, až nakonec zvedne pěst v komunistickém pozdravu. Hitler na to kouká a říká: „Erichu, co to máš v tý pěsti?“ Erich otevře dlaň a ruku napřímí v nacistickém pozdravu, řka: „Nic, můj vůdče!“

Žrebovanie

Toho roku proběhlo slosování státní loterie na Slovensku a ceny se slavnostně předávaly v Popradě. Josef Novák vyhrál druhou cenu, ale vlastně neví, co to bude. Celý rozechvělý sedí v sále a sleduje předávání cen. Už jsou předána nižší pořadí a blíží se vyvrcholení. Moderátor předává čtvrtou cenu: „Voz Škoda 1000 MB.“ Pak třetí: „Rodinný dom.“ Novák je nadšen, protože druhá cena musí být přece ještě něco cennějšího, když moderátor ohlásí: „Druhá cena – torta, ktorú vlastnoručne upiekla súdružka Kabrhelová!“ Novák vykřikne: „Jebem súdružku Kabrhelová!“ Moderátor reaguje: „Lutujem, to nie je možné, to je prvá cena!“

Zářné zítřky

Brežněv navštíví jasnovidce a požádá, aby ho v duchu přenesl do roku 2050.

Jasnovidec pronese nějaká zaklínadla, hodí na oheň barevné klacíky a šups – Leonid Iljič je tam, kde chtěl být. Vidí rádio, tak ho zapne a zrovna jsou zprávy: „Národní podnik General Motors dnes v předstihu splnil pětiletý plán a dostál tak svému socialistickému závazku.“

Brežněv je nadšen a hned si naleje panáka vodky. Zprávy pokračují: „Na finsko-čínské hranici se dnes v noci opět střílelo!“

Rudé náměstí

Tajemník vstoupí do kanceláře L. I. Brežněva a šeptá mu: „Soudruhu předsedo, na Rudém náměstí sedí pět tisíc lidí a jedí.“ „Tak je nechte sakra jíst, když mají co!“ odpoví nasupeně státník.

Po pár hodinách opět klepání a opět tajemník: „Soudruhu předsedo, na Rudém náměstí sedí

